

"Em costa respirar gaires dies seguits a les grans ciutats, sempre que puc m'estic a Granollers"

Després de deixar els estudis d'Informàtica només un any després d'haver-los començat, David Janer es matricula en el Centre d'Activitats Escèniques La Saleta a la seva ciutat natal, Granollers. Allà participa en les seues primers espectacles teatrals, *El manuscrit del tinent* i *El somni d'una nit d'estiu*. Més tard va estar lligat a l'escola Carlos Lasarte, on va rebre cursos d'interpretació que compaginava amb treballs temporals. Les seves primeres oportunitats li arriben de la mà de TV3, a la qual ha estat lligat durant tota la seva carrera i on participa en projectes com *Temps de silenci* o *Laberint d'ombres*, entre d'altres. El 2001 és triat per a encapçalar al costat de Begoña Mestre la segona colla protagonista de la sèrie *Compañeros* després de la marxa d'Antonio Hortelano, Eva Santolaria i companyia. Aquest personatge, que interpretà durant dues temporades sense arribar a revalidar l'èxit dels seus antecessors, li ha donat gran popularitat. Entre els seus projectes cinematogràfics destaquen *Anita no pierde el tren*, protagonitzada per José Coronado i Rosa María Sardà, o *Entre vivir y soñar*, amb Carmen Maura i dues actrius que també van passar per *Compañeros*: Elena de Frutos i Duna Jove. Més recentment ha col·laborat en diversos capítols de *Mesa para cinco* a *La Sexta*, a més d'entrar a formar part del repartiment dels *Hombres de Paco* a *Antena 3*, com a investigador d'*Assumptes Interns*. No cal oblidar les seves incursions en el teatre, destacant la seva participació a *Celobert* al costat de Josep Maria Pou i Marta Calvó, així com les seves incursions en el món de la publicitat amb espots per a la DGT o el *Corte Inglés*, entre d'altres, o la seva participació en videoclips, com el de la cançó *San Pedro* del grup *Revólver*. Actualment interpreta el paper de Gonzalo de Montalvo a la sèrie *Águila Roja*, emesa per TVE-1.

Fins que va arribar el projecte de la sèrie *Águila Roja* a les teves mans, a què et dedicaves? Estava treballant a l'Ajuntament de Granollers, a la Brigada d'Obres, com a pintor. Això em permetia tenir les tardes lliures i seguir provant sort en aquest difícil món de l'actuació.

Com has viscut el rodatge i què t'ha resultat més difícil? Ha estat un rodatge força complicat. Gairebé tot el que estàvem fent era nou: en poques sèries de televisió s'ha donat aquesta unió d'aventures, acció, romanticisme, misteri... Tot això, juntament amb la gran quantitat d'exterior i seqüències de lluita, han fet que hagi estat un rodatge llarg i difícil, però, finalment, agraït. El més difícil, aprendre'm a moure amb tot l'equip a sobre: vestit, espasa (katana), dagues, capa, etc. I aguantar la calor amb tot això a sobre!

Has patit algun accident durant el rodatge de les escenes d'acció? Cap cosa d'importància. Però recordo que un dels especialistes que treballen amb nosaltres, realitzant una caiguda des d'una alçada de 4 metres es va trencar el turmell. Ara ja torna a estar bé.

Què teniu en comú tu i el teu personatge? Potser el sentit de la responsabilitat amb tot allò que estimo o valoro. A vegades, fins i tot, em carrego amb més pes del que realment hauria de portar.

Creus que a la vida real faria

falta un *Águila Roja*? Per quin motiu?

D'herois sempre en fan falta. I entenc per heroï tot aquell qui lluita per allò que creu correcte, sacrificant temps, salut i vida. Afortunadament en tenim, encara que sempre segueixen sent pocs. Som massa els que ens agrada mirar-los, però mai tenim el suficient valor per acompanyar-los. Mentre hi hagi coses mal fetes, mal resoltes, sempre tindrem la necessitat d'algú que ens les arregli. Tant de bo fóssim tots més herois...

Quin era el teu superheroi favorit de petit?

Indiana Jones. Vaig créixer amb les seves aventures.

Sempre has volgut dedicar-te a la interpretació?

No ho tenia del tot clar, de petit. M'agradaven molt les pel·lícules antigues, clàssiques... De manera que, cansat de somiar en aquell tipus de cinema, vaig decidir provar sort amb les classes de teatre a Granollers. Vaig començar a "La Saleta", i vaig tenir la sort de coincidir amb l'Ever Martin Blanchet, que hi donava classes. Les primeres impressions són importants: va fer que allò em fos atractiu; em va animar a seguir... I fins ara.

Describeu un dia qualsevol de la vida de David Janer...

Un dia qualsevol en un rodatge implica moltes hores de feina (entre 11 i 12 hores), de manera que quan estic de vacances o de cap de setmana, només tinc ganes de descansar, descansar i

descansar. I ho faig gaudint de la tranquil·litat, de la lectura i del bon cinema.

Com portes la fama?

La veritat és que el tipus de públic d'aquesta sèrie fa que sigui força agradable trobar-te amb gent que et reconeix i te'n parla. Solen ser persones adultes, famílies amb els seus fills, etc. No és un tipus de públic 'adolescent' que 'viu' i es pren les coses d'una manera un xic peculiar...

Ets sents granollerí? Vius la ciutat i t'agrada formar part d'ella?

I tant que em sento granollerí. Molta gent que treballa amb mi a Madrid em pregunta com és que gairebé cada cap de setmana pujo a Granollers, "podent-me quedar a Madrid de cap de setmana, etc.". La veritat és que només estic bé a la meua ciutat. Potser el fet d'haver nascut en un carrer tranquil i haver viscut tota la vida aquí, amb un ambient molt diferent al que hi ha a Madrid o Barcelona, han fet que em costi respirar gaires dies seguits en aquestes grans ciutats. M'agrada com batega Granollers.

Un lloc per perdre's a Granollers...

La Porxada i els carrers que l'envolten, però de nit i sense tanta gent ni trànsit de cotxes com ara hi ha.

Quins projectes de futur tens? De moment, seguir amb aquesta sèrie. Llavors, Déu dirà... Aquesta feina és molt inconstant... O sigui que el meu projecte seria poder seguir tenint-ne més.